

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 15C/256/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115215754
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Vargová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8115215754.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Annou Vargovou v právnej veci žalobcu: Raiffeisenbank a.s., IČO: 49240901 so sídlom Praha 4, Hvězdova 1716/2b, Česká republika, právne zastúpený: Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátska kancelária, IČO: 36856584 so sídlom, Bratislava, Mlynské Nivy 49, proti žalovanému: X. Y., K.. XX.XX.XXXX, O. V., J. XX, v konaní o zaplatenie 12.419,11 Kč s prísl. takto

rozhodol:

žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 12.419,11 Kč so zmluvným úrokom 21,90 % ročne zo sumy 10.000,- Kč od 13.12.2014 do zaplatenia, úrokom z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 11.935,38 Kč od 13.12.2014 do zaplatenia a nahradiť trovy konania za trovy právneho zastúpenia vo výške 95,83 Eur a iné trovy vo výške 27,- Eur na účet právneho zástupcu žalobcu v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou súdu 08.06.2015 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 12.419,11 Kč zmluvného úroku vo výške 21,90 % ročne zo sumy 10.000,- Kč od 13.12.2014 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 11.935,38 Kč od 13.12.2014 do zaplatenia a na náhradu trov konania. V odôvodnení žalobného návrhu uviedol, že žalobca a žalovaný uzavreli 19.06.2012 Zmluvu o poskytovaní bankových a ďalších služieb, na základe ktorej žalobca zriadil a viedol žalovanému bežný účet. V zmysle Zmluvy o bežnom účte sa žalovaný zaviazal uhradiť žalobcovi poplatky a náklady za bankové operácie spojené s účtom, ktoré je žalobca oprávnený zúčtovať na kartu účtu žalovaného. Žalovaný a žalobca sa tiež dohodli, že žalovaný vloží na účet pri podpise zmluvy o bežnom účte počiatočný vklad a je povinný udržiavať na účte kladný zostatok. V prípade vzniku záporného zostatku je žalovaný povinný bezodkladne zabezpečiť jeho vyrovnanie až do výšky minimálneho zostatku na účte. V prípade nedodržania podmienok zmluvy žalobca záporný zostatok úročí aktuálnym úrokom z omeškania. Totožní zmluvní partneri uzavreli dňa 03.01.2013 Zmluvu o povolenom debete na bežnom účte, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému peňažné prostriedky do výšky pôvodného debetu 10.000,- Kč. Žalovaný sa v zmysle zmluvy zaviazal čerpať povolený debet priebežne, avšak neprekročiť jeho dohodnutú výšku. Žalovaný sa tiež zaviazal odo dňa prvého čerpania povoleného debetu hradiť úrok z čerpanej a doteraz nesplatennej čiastky vo výške 21,90 % ročne. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil zmluvné povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy o povolenom debete, najmä čl. 5 a 6 Produktových podmienok, bol žalobca oprávnený jednostranne zrušiť povolený debet a už vyčerpanú čiastku vyhlásiť za okamžite splatnú. Dlh žalovaného predstavuje na splátkach úveru 10.000,- Kč, na zmluvnom úroku 1.057,44 Kč, na úroku z omeškania 483,73 Kč a na poplatkoch spojených s vedením a správou účtu 877,94 Kč. Spolu dlh žalovaného 12.419,11 Kč.

Súd doručoval žalovanému žalobu s prílohami a uznesenie č.k. 15C/256/2015-56 zo dňa 19.08.2015, ktorým ho poučoval o jeho procesných právach a povinnostiach. Zároveň mu uložil povinnosť v lehote 15 dní písomne sa vyjadriť k žalobe. Žalovaný si zásielku prevzal 21.08.2015, k žalobe sa nevyjadril.

Súd vytýčil termín súdneho pojednávania na 21.01.2016, pričom žalovaný napriek tomu, že mal vedomosť o termíne súdneho pojednávania (zásielku si prevzal 02.11.2015) sa súdneho pojednávania bez ospravedlnenia a zdôvodnenia neúčasti nezúčastnil. Žalovaný ostal v konaní pasívny, nárok žalobcu nespochybnil.

Súd nariadil a vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi výpisom z OR žalobcu, Všeobecnými obchodnými podmienkami žalobcu, návrhom zmluvy o povolenom debete na bežnom účte uzavretou účastníkmi konania dňa 14.08.2012, Zmluvou o poskytovaní bankových a ďalších služieb zo dňa 19.06.2012, Zmluvou o povolenom debete na bežnom účte, prehlásením o okamžitej splatnosti a výzvou k úhrade dlhu z 03.12.2014, prehľadom zložiek pohľadávky po splatnosti, mimoriadnym výpisom z účtu žalovaného, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Žalobca je obchodná spoločnosť zapísaná v Obchodnom registri Mestského súdu Praha, oddiel B, vložka 2051.

Žalobca a žalovaný uzavreli Zmluvu o poskytovaní bankových a ďalších služieb, predmetom ktorej bolo zriadenie a vedenie bežného účtu.

Návrhom z 14.08.2012 zmluvy o povolenom debete na bežnom účte požiadal žalovaný ako klient žalobcu ako banku o zriadenie povoleného debetu na bežnom účte vo výške maximálne 10.000,- Kč. Banka sa zmluvne zaviazala poskytnúť klientovi úver vo forme prečerpania na bežnom účte do maximálnej výšky 10.000,- Kč s výškou úrokovej sadzby 21,90 %, poplatok za poskytnutie povoleného debetu 200,- Kč jednorazovo, výška poplatku za využitie povoleného debetu 90,- Kč mesačne, výška poplatku za zmenu nastavenia povoleného debetu 200,- Kč jednorazovo, výška poplatku za zmenu úverovej dokumentácie 200,- Kč jednorazovo, poplatky za upomienky 200-1.000,- Kč na zaslanie upomienky alebo oznámenie, výška úroku z omeškania 7,75 %, RPMN 54,34 %, celková čiastka splatná klientom 12.697,18 Kč.

Listom z 03.12.2014 oznámil žalobca žalovanému okamžitú splatnosť a výzvu k uhradeniu dlhu na základe zmluvy o povolenom debete a vyzval na úhradu dlžnej sumy 12.419,- Kč. Žalovaný si zásielku nevyzdvihol.

Na základe zisteného skutkového stavu súd práve uzatvára:

Súd skúmal, či má právomoc vo veci rozhodnúť. Právomoc súdu vyplýva z Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001, kde podľa II. odd 1. čl. 2 je uvedené, že ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

Podľa čl. 4 ods. 1 písm. b/ Nariadenia Európskeho parlamentu a rady (ES) č. 593/2008 pokiaľ nedošlo k voľbe rozhodného práva pre zmluvu s čl. 3 a bez toho, aby boli dotknuté články 5-8, právo, ktorým sa spravuje zmluva, sa určuje takto: zmluva o poskytovaní služieb sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu poskytovateľa služieb.

Z uvedeného dôvodu súd aplikuje na právny vzťah účastníkov konania české právne predpisy, nakoľko k uzavretiu zmluvy došlo v ČR a sídlo poskytovateľa služieb (žalobcu) je v Českej republike.

Podľa § 497 Obchodníhó zákonníku č. 513/1991 Sb., Smlouvou o úvěru se zavazuje věřitel, že na požádání dlužníka poskytne v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky, a dlužník se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky.

Podľa § 499 Obchodníhó zákonníku č. 513/1991 Sb., za sjednání závazku věřitele poskytnout na požádání peněžní prostředky lze sjednat úplatu, jestliže poskytování úvěru je předmětem podnikání věřitele.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodníhó zákonníku č. 513/1991 Sb

(1) Od doby poskytnutí peněžních prostředků je dlužník povinen platit z nich úroky ve sjednané výši, jinak v nejvyšší přípustné výši stanovené zákonem nebo na základě zákona. Nejsou-li takto úroky stanoveny, je dlužník povinen platit obvyklé úroky požadované za úvěry, které poskytují banky v místě sídla dlužníka v době uzavření smlouvy. Jestliže strany sjednají úroky vyšší než přípustné podle zákona nebo na základě zákona, je dlužník povinen platit úroky ve výši nejvýše přípustné.

(2) V pochybnostech se má za to, že sjednaná výše úroků se týká ročního období.

Podľa § 506 Obchodního zákonníku č. 513/1991 Sb., je-li dlužník v prodlení s vrácením více než dvou splátek nebo jedné splátky po dobu delší než tři měsíce, je věřitel oprávněn od smlouvy odstoupit a požadovat, aby dlužník vrátil dlužnou částku s úroky. Odstoupení věřitele od smlouvy nemá vliv na zajištění závazků z této smlouvy.

Podľa § 517 ods. 2 Občanského zákonníku č. 89/2012 Sb., Jde-li o prodlení s plněním peněžitého dluhu, má věřitel právo požadovat od dlužníka vedle plnění úroky z prodlení, není-li podle tohoto zákona povinen platit poplatek z prodlení; výši úroků z prodlení a poplatku z prodlení stanoví prováděcí předpis.

Podľa § 1 Nařízení vlády ČR č. 142/1994 Sb. výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou <http://business.center.cz/business/finance/banky/urokove_sazby_CNB_PMR.aspx> pro poslední den kalendářního pololetí, které předchází kalendářnímu pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o sedm procentních bodů.

Vychádzajúc z výsledkom vykonaného dokazovania aplikujúc na tieto zákonné ustanovenia českého právneho poriadku uložil súd povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 12.419,11 Kč spolu s dohodnutým zmluvným úrokom 21,90 % ročne zo sumy 10.000,- Kč od 13.12.2014 do zaplataenia a úrokom z omeškania v zákonnej výške 8,05 % ročne zo sumy 11.935,38 Kč od 13.12.2014 do zaplataenia z dôvodu, že žalovaný zmluvné podmienky nedodrжал, zmluvné podmienky spočívajúce v možnosti čerpať povolený debet priebežne, avšak neprekročiť jeho dohodnutú výšku. Z uvedeného dôvodu pristúpil žalobca k vyhláseniu okamžitej splatnosti vyčerpaných peňažných prostriedkov na povolenom debete na bežnom účte a vyzval žalovaného na ich úhradu. Žalovaný si zásielku neprevzal, dlžné finančné prostriedky až do vyhlásenia rozhodnutia vo veci neuhradil. Súd vyhovel žalobe v časti o zaplataenie dluhu 12.419,11 Kč tak, ako si ho žalobca vyčíslil a žalovaný nespochybnil, ako aj zmluvného úroku v dohodnutej výške 21,90 %, čo zo zmluvy nesporne vyplýva, od 13.12.2014 (po uplynutí lehoty na dobrovoľné plnenie žalovaným) do zaplataenia, ako aj zákonného úroku z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 11.935,38 Kč (po odpočítaní 483,73 Kč žalobcom z dôvodu zákazu anatocizmu) od 13.12.2014 do zaplataenia, nakoľko nárok žalobcu považoval za dôvodný. Výrok o povinnosti uhradiť zákonný úrok z omeškania vyplýva z ust. § 369 ods. 1 Obchodního zákonníku v spojení s § 517 ods. 1,2 Občanského zákonníku a vykonávacieho predpisu v ust. § 1 Nařízení vlády ČR č. 142/1994 Sb..

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Výrok o trovách konania vyplýva z ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., pretože žalobca mal úspech v celom rozsahu. Úspešnému žalobcovi súd teda priznal náhradu trov konania predstavujúcich zaplataený súdny poplatok 27,- Eur a trovy právneho zastúpenia podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Podľa § 10 ods. 1, ods. 2 vyhl. základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je 31,54 Eur a súd priznal žalobcovi trovy právneho zastúpenia pozostávajúce z dvoch úkonov právnej služby - príprava a prevzatie zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a písomné podanie žaloby na súd 2 x 31,54 Eur, k tarifnej odmene bol pripočítaný režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhl.) vo výške 2 x 8,39 Eur a postupom podľa § 18 ods. 3 vyhl. súd zvýšil tarifnú odmenu o daň z pridanej hodnoty 20 %, pričom celkové trovy právneho zastúpenia spolu 95,83 Eur.

Súd nepriznal žalobcovi trovy právneho zastúpenia tak, ako si ich vyčíslil a súdu doručil podaním z 28.01.2016, nakoľko tak neurobil v lehote najneskôr troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Žalobca doručil súdu vyčíslené trovy konania až 28.01.2016, pričom súd vyhlásil rozsudok 21.01.2016.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.